

Svajonų
ROMANAI

Aistra

Knjygute.lt

JOSS WOOD

Neįmanoma jai atsispirti

2018 liepa-rugsėjis

Maveriko
žvaigždzių
meilės
istorijos

Joss Wood
(Džos Vud)

**NEĮMANOMA
JAI ATSISPIRTI**

Trijų knygų serija
**„Maveriko žvaigždžių
meilės istorijos“**
Trečia knyga

Versta iš Joss Wood,
Married to the Maverick Millionaire, 2016
© Joss Wood, 2016

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

Visos teisės į šį kūrinį saugomos. Šį leidinį draudžiama atkurti bet kokia forma ar būdu, viešai skelbti, taip pat padaryti viešai prieinamą kompiuterių tinklais (internete), išleisti ir versti, platinti jo originalą ar kopijas: parduoti, nuomoti, teikti panaudai ar kitaip perduoti nuosavybėn be raštiško leidėjo sutikimo. Už draudimo nepaisymą numatyta teisinė atsakomybė.

© Miglė Puzarienė, vertimas iš anglų kalbos, 2018

© Lina Noreikaitė, dizainas, 2016

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2018

ISBN 978-609-03-0397-9

Elektroninę versiją parengė, Knygute.lt 2018

1

Kvinas Reinas skubėjo per stovėjimo aikštelę anglių uosto taku, jo pėdos mušė asfaltą lengvu, bet sparčiu ritmu nardant ir tarp turistų, ir tarp vietinių, nusprendusių vėlyvą popietę pasivaikščioti gražiu pėsčiųjų ir dviračių taku šalia įplaukos.

Užsikišęs ausis ausinėmis ir užsidėjęs tamsius akinius nuo saulės jis galėjo nekreipti dėmesio į jį atpažinusią praeivių šūksnius, nematyti rodyimo pirštais. Nors šlovės spinduliuose maudėsi jau visą dešimtmetį, Kvinas vis dar negalėjo priprasti, kad žmonės į jį žiūri smalsiai, nepalankiai, susižavėję. Juk Vankuverio gyventojai galėtų susirasti kitą apkalbų objektą? Juk turi būti mieste dar vienas toks pat didelis niekšas, koku laikomas jis? Pasiekęs prieplauką Kvinas sulėtino žingsnį – ėmė risnoti, paskui perėjo prie ėjimo, pirštą laikė uždėjęs ant pulso, akis įsmeigęs į laikrodį. Po dviejų minučių patenkintas linktelėjo. Nors profesionaliai ledo ritulio nebežaidžia, tebėra toks pat tvirtas kaip visada. Kai po savaitės sugrįš į treniruotes jo žaidėjai, pažiūrės, ar ir jie išliko tokie pat stiprūs. Jų pačių labui, Kvi-

nas tikėjosi, kad taip.

Jis priėjo prie vartelių į savo prieplauką. Įvedė kodą ir atidarė vartus, tada nuliuksėjo žemyn, kur stovėjo prišvartuota jachta. Kvinui priklausė viena pirmųjų vietų, todėl jis gerai matė Burardo įlankėlę, kurios kairėje buvo Stenlio parkas, o priešais stūksojo Tetervinų kalnas. Gyventi ant vandens – tikras nuotykis, daug įdomiau nei name, o Dievas liudininkas – Kvinas trokšta nuotykių.

Kvinas įlipo į *Red Delicious* ir greitai užbėgo laipteliais į pagrindinį denį – tai trumpiausias kelias į gyvenamus kambarius. Atstūmęs duris išsitraukė iš ausų ausines ir nusiėmęs jas nuo kaklo numetė kartu su kepuraite bei akiniais nuo saulės ant glotnaus stalelio dešinėje. Dirstelėjo į laikrodį: ar yra laiko palįsti po dušu, kol atvažiuos Makas su Keidu papasakoti apie susitikimą su Vorenu Beiliu, jų partneriu ir investuotoju. Dabar vykstančiame derybų procese Beilio dalyvavimas gyvybiškai būtinas – jie tikisi išpirkti „Mavericks“ franšizę iš dabartinės savininkės Miros Haselbak, o ji svarsto galimybę parduoti komandą milijardieriui iš Rusijos, kuriam jau priklauso daugybė nuobodžių sporto franšizių. Kvinas ir be aukštojo mokslo diplomų, kokių visą krūvą turi broliai,

Žinojo, kad jei jo – pilnateisio „Mavericks“ savininko – nepakvietė į Vrenos sušauktą pasitarimą, rojuje kilo nesklandumų.

Ir jos susijusios su Kvinu.

Kvinas įėjo į erdvų atviro plano kambarį ir tučtuoju pastebėjo smulkią figūrėlę, įsispraudusią didžiulės jo sofas kampe, ji laikė rankoje puodelį kavos ir žiūrėjo pro langą, įstatytą nuo grindų iki lubų. Viena koja buvo pakišta po užpakaliu, kita ilga, liekna ir gundanti – sulenkta. Taip pat ji sėdėjo Smėlėtosios įlankėlės paplūdimyje tą dieną, kai pamatė ją pirmą kartą – su švarple ir plačiai besišypsančia – tikrą šešerių metų gudruolę. Tai buvo kaimynų mergaitė, tiksliau, gyveno už trejeto namų. Kvino draugė vaikystėje ir patikėtinė paauglystės metais.

Pajutusi grįžusį Kviną ji atsisuko, suvilnijo sodriai raudoni plaukai. Visa nosis ir tobuli skruostai buvo nutaškyti strazdanomis. Dieve, Kvinui taip patiko jos strazdanos, vyras labai ilgėjosi jų ir jos veido.

Kvinas pliaukštelėjo sau per klubus nebežinodamas, ar tik įsivaizduoja, ar tikrai ji čia sėdi ryškiais plaukais ir be makiažo – tokia velniškai tikra, kad vyras vos pajėgė kvėpuoti.

- Raudonplauke... Ką, po velnių, čia veiki?

Jos šypsena smogė Kvinui į paširdžius, širdis ėmė daužytis į šonkaulius.

Gilios, tamsios Kalahanos akys sublizgo, ji pašoko ant kojų ir Kvinas pats nejausdamas ėmė šypsotis; pirmą kartą šiandien nuoširdžiai nusišypsojo. Jis ištiesė rankas ir griebė ją į glėbį. Apsuko aplinkui lengvą kaip plunksnelę. Aplink ją tvyrojo laukinių gėlių aromatas. Jomis kvėpėjo plaukai, prie kurių Kvinas prispaudė veidą, šilta, glotni oda, kurią pajuto po marškinėliais. Ji suvirpėjo iš juoko ir Kvino nuotaika tuojuo pasitaisė. Ji visada juokdavosi taip šelmiškai ir nedorai.

Kala Adam grįžo ir jo pasaulis atgavo šiek tiek proto.

Tebekabėdama ore Kala įsirėmė jam į pečius ir atsitraukė, pažvelgė Kvinui į akis.

- Labas.

- Sveika sugrįžusi.

- Tavo akys visada buvo nepaprastai gražios, - tarė ji ir pirštų galiukais palietė skruostikaulius. - Ledo žalumo su smaragdiniais pakraštėliais. - Ji patapšnojo skuostą ir perbraukė ranka gerokai per ilgą barzdą. - O dėl barzdos abejoju. Ji slepia tavo gundantį veidą.

Kvinas ją tvirčiau suspaudė, Kala ilgomis kojomis apsvijo jo liemenį ir vyro kūnas atsiliopė. Vidiniame minčių ekrane tuojau įsižiebė vaizdas, kur ji prisiglaudusi lygiai tokia pat poza, tik nuoga ir drėgna, bet Kvinas tuojau jį išjungė. Čia juk Kala, seniausia jo draugė, geriausia draugė – nepadoru taip gašliai apie ją galvoti. Neteisinga.

Jis patapšnojo mažą ir stangrą merginos užpakaliuką.

– Smagu, kad po paskutinio mūsų susitikimo šiek tiek priaugai svorio.

Praėjo beveik dveji metai nuo tada, kai ji gulėjo Panamos ligoninėje kamuojama skrandžio uždegimo.

Tuo metu priminė skeletą. Kala visada buvo smulkutė, bet dabar atrodo bent jau sveikai liekna.

Kala vėl nusišypsojo, pakštelėjo Kvinui į lūpas ir šis įsigeidė daugiau, jam būtinai reikėjo sužinoti, ar jos lūpos tokios švelnios kaip atrodo, ir įsitikinti, ar lūpos, rodos, sutvertos nuodėmei, iš tiesų yra nuodėmingos. Kas jam negerai? Negi tapo tokiu žaidimų mėgėju, kad kiekvieną moterį vos pasitaikius menkiausiai progai tempis į miegamąjį? Netgi Kalą?

Kala pasimuistė, pasiekė kojomis marmuro grindis ir Kvinas ją paleido. Ji atsitraukė ir užsikišo plaukų garbaną už ausies.

- *Red Delicious*, Kju? Labai jau keistas laivo pavadinimas. - Kala maivydamosi sumirksėjo.

- Gal mano garbei?

Kvinas šyptelėjo.

- Norėtum. Ne, tai gryniausias atsitiktinumas.

- Jei atvirai, jachta stulbinama. - Kala apsidairė.

Kvinas sekė jos žvilgsnį. Prie glotnių šešiasdešimt penkių metrų jachtos linijų dailiai derėjo minimalistiniai baldai ir ramios spalvos - balta, pilka ir smėlio. Kartais laivas Kvinui atrodydavo truputį atšiaurus...

- Trūksta spalvų. Kokio nors drąsaus paveikslo, keleto ryškių pagalvėlių, - kalbėjo Kala tarsi kartodama jo mintis.

Nors retai susitikdavo, jiedu vis tiek mąstė panašiai.

- Graži ir gerokai didesnė už tavo paskutinę jachtą. Kiek čia miegamų vietų?

- Dešimt apatiniame denyje. Pagrindinė kajuotė laivagalyje su įeinama spinta ir sūkurine vonia, šalia yra dar viena visiškai įrengta kaju-

tė. Dvi mažos kajutės laivo viduryje, ten dar yra jaukus poilsio kambarys... aš jame žiūriu televizorių, pailsiu. Du deniai, į vieną galima išeiti iš pagrindinio miegamojo, o kitas skirtas pramogoms, ten taip pat yra sūkurinė vonia.

- Įspūdinga. Noriu viską pamatyti. Kada ją nusipirkai?

- Maždaug prieš metus.

Kvinas paglostė jos plaukus, ir garbanos apsisuko ant krumplių. Į jį padvelkė šampūno kvapas, Kvinas susimąstė, kada Kalos plaukai pasidarė tokie švelnūs ir šilkiniai. Velniškai mergaitiški. Ji susikišo rankas į prigludusių džinsų kišenes ir išrietė nugarą. Balta šilko palaidinė prigludo prie krūtinės ir Kvinas pastebėjo jos nedidukes stangrias krūtis, paslėptas po nériniuota truputį pakeliančia liemenėle.

Vyras nejaukiai patraukė pečiais. *Na jau. Baik, Reinai.*

Kvinas pasitrynė sprandą ir nuėjo virtuvėn. Atsidaręs dvigubo šaldytuvo duris kyštelėjo į vidų galvą tikėdamasis, kad šaltas oras išblaškys nuodėmingas mintis.

- Vandens? - paklausė prislopintu balsu.

Kala papurtė galvą.

- Dėkoju, ne.

Jis užtrenkė šaldytuvo duris ir nusukęs vandens buteliuko kamštelį pakėlė prie lūpų.

- Kaip laikosi tavo tėtis? - paklausė prisiminęs, ko Kala grįžo į miestą, į namus.

- Gerai. Trigubo šuntavimo operacija praėjo sėkmingai. Tiesiai iš oro uosto nuvažiauvau į ligoninę, šiek tiek pabuvau su juo. Tėtį radau nubudusį, kuriantį planus - manau, kad tai geras ženklas.

- Džiaugiuosi, kad jis geriau jaučiasi.

- Pasveiks. Nekantrauja grįžti į darbą. - Kvinas pastebėjo, kokios susirūpinusios merginos akys, girdėjo balse baimę. - Gydytojai sako, kad dirbti jis negalės bent porą mėnesių, tai tėtį varo iš proto.

- Jis išoperuotas vos prieš kelias dienas. Gal reikėtų šiek tiek pailsėti. Fondas nesužlugs vien dėl to, kad jo ten nebus.

Adamų fondas - turtingiausia labdaringa organizacija Kanadoje, kurią finansuoja Adamų šeimos per kelias kartas sukauptas turtas.

Pinigai iš Adamų fondo finansavo savanorių - tarp jų ir Kalos - skiriami apmokėti keliones po pasaulį ir teikti pagalbą bendruomenėms, kurias ištinka masinės nelaimės.

Kala įsikando į vidinę lūpos pusę, suraukė antakius.

- Po galais, kol atsistos ant kojų, tėtis turi kam nors perduoti fondo valdymą.

-Tau? - paklausė Kvinas pykdamas dėl džiaugsmingai suspurdėjusios širdies.

Dieve, jie su Kala seniai gyvena skirtinguose miestuose, todėl būtų smagu, jei ji būtų netoliese.

- Gali būti, - be jokio entuziazmo atsakė ši. - Vėliau apie tai pasikalbėsime.

Kvinas susiraukęs mąstė, kodėl Kala tokia abejinga miestui, kuriame jiedu užaugo. Jis nuostabus, įdomus ir viliojantis, bet Kala namo grįžta tik tada, kai tikrai negali to išvengti.

Gal dėl to, kad jos vyras žuvo jo paties pilotuojamam lėktuvui sudužus į kalną šiauriau miesto prieš ketverius... ar ne penkerius metus? Kala ištekėjo tą pačią savaitę, kai jai suėjo dvidešimt ketveri, o dėl didžiulio ginčo - jis labai garsiai ir išraiškingai pasakė, kad ji kraustosi iš proto - Kvinas nedalyvavo nei jos gimtadienyje, nei vestuvėse.

- Ar spauda žino, kad esi namuose? - paklausė Kvinas norėdamas pakeisti temą.

Kaip ir jo paties, Kalos santykiai su spauda

buvo paremti abipuse neapykanta.

- Visi žino. Tykojo prie oro uosto ir prie ligo-ninės.

- Primink, iš kur parskridai?

Jie paskutinį sykį kalbėjosi prieš porą mėne-sių, ir nors reguliariai apsikeisdavo elektroni-niais laiškais, Kvinas negalėjo prisiminti, kurio-je vietoje buvo vykdomas paskutinis projektas. Be to, Kala - šeimos fondo įgaliotinė konflik-tams spręsti - šokinėjo nuo projekto prie pro-jekto, iš vienos šalies į kitą, skraidė, kur tik prisireikdavo garantijų, kad viskas vyks sklan-džiai. Vieną savaitę ją galėjai užtikti Lotynų Amerikoje, o kitą jau Tolimuosiuose Rytuose. Kala rinko nuolatinio kliento mylias ne pra-sčiau kaip politikai renka balsus.

- Iš Afrikos. Tiksliau iš Lesoto. Dirbau prie projekto, kuris siekia sustabdyti dirbamos žė-mės eroziją.

Kala mostelėjo į virtuvės salą, laidinį ir mobi-lųjį telefonus.

- Skambino tau į mobilųjį, tada į namų tele-foną. Makas paliko balso žinutę, sakė, kad jie su Vrena ir Keidu jau pakeliui, nes reikia pasi-kalbėti apie traukinio katastrofą. - Ji pakreipė galvą ir primerkė tamsiai mėlynas akis. - Į ko-

kias bēdas įkliuvai dabar, Kju?

Kvinas išgirdo sunkius Mako ir Keido žingsnius ant laiptelių ir patraukė pečiais.

- Žinai, Raudonplauke, kaip sakoma: blogiausia, kad problemos dažniausiai gimsta iš linksmybių.

Pasisveikinęs su bičiuliais, kurie kartu buvo jo partneriai bei kolegos, ir Vrena, „Mavericks“ atstove spaudai, jis mostelėjo visiems atsisėti, pasiūlė gėrimų. Kol ruošė kavą, draugai glėbesčiavosi ir bučiavosi su Kala, klausinėjo, kaip ji laikosi. *Jokio skirtumo, kaip retai susitinkame, - mąstė Kvinas, - ji automatiškai sugrįžta į mano gyvenimą ir yra lengvai priimama, nes Makas su Keidu puikiai supranta, kad kaip ir jie, Kala mane palaikys.*

Kvinas atnešė kavos puodelius ir atsiduso pamatęs paniurusius veidus. Dėl jų nerimo Kvinas galvos nesuko - Keidas su Maku nuolat priekaištavo, kad jis vaikydamasis adrenalino galįs užsimušti - bet nemėgo draugų nusivylimo ir pykčio. Komandos bičiuliai ir viešųjų ryšių atstovė buvo įsiutę. Vėl. Nebūtinai ant jo, labiau dėl situacijos, kurioje jis atsidūrė.

Kvinas sugeba pakliūti į *įvairiausias* situacijas....